

Câu chuyện của những người con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Vấn đề thuyền nhân mất lòng người lái đò có khi dễ

Khi vào ngày thứ Tư 12-11-2008, Chương trình Phóng sự Ngoại trên hệ thống Đài ABC Úc cho chiếu một phim tài liệu về Thuyền Nhân Việt Nam và bị cấm kỹ cũng được Đài truyền hình CNN ở Hoa Kỳ phê bình.

Đài ABC Úc: Tàu vượt biên mỏng manh trên biển

Nội dung phim do Đài ABC thực hiện nhân chuyện “Vấn Đề Nạn Tỵ Do” vào tháng 9 vừa qua, do Văn Khôi Thuyền Nhân Việt Nam trú ẩn tại Úc thực hiện, nói về chuyện tàu đò như mành MT065 chở hơn 300 thuyền nhân Việt Nam bị chìm ở biển Malaysia khi đi vào tháng 12 năm 1978, khi có hơn 170 người thiệt mạng.

Những cơn ác mộng

Những ai đã trải qua các nạn ở vùng Đông Nam Á, nhất là ở Malaysia và Indonesia, đừng quên chia sẻ những nỗi đau thuyền nhân, để có thể giúp đỡ những người khác.

Câu chuyện của những người con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Từ một thiên đường huy hoàng, đàn gà trống rí rỉ bỏ quê hương làng mạc, ruộng vườn, ngói i thân... để liêu mình vượt trùng dương tìm đường sống trong cái chết.

Trong khi gặp một triêu thủy nhân đã đến được các trại tị nạn, thì cũng có người say người đã vùi thân giữa biển khơi, hay trên núi đồi rừng rậm.

Cũng trong chuyến biển ra đi đó, ngày 26-11-1978 tàu Kim Hoàng MT065- tức M Tho 065, chở trên 300 Hoa Kỳ u đăng ký bán chính thức vượt biên rời Việt Nam. Sau 5 ngày lênh đênh trên biển, khoảng 5 – 6 giờ chiều ngày 30-11-1978 thì tàu bị biển Malaysia.

Vì chính sách đẩy tàu thủy nhân ra biển, lính biên phòng Mã Lai biển ra không cho tàu cập biển, tàu phải neo cách bờ khoảng 200 thước chờ sáng tìm phương cách giải quyết. Nửa đêm bão thổi. Khoảng 5 giờ sáng thì tàu chìm khiên trên 170 người thiệt mạng. Thi thể được mai táng trong hai ngôi mộ tập thể ở tiểu bang Kelantan Malaysia.

Câu chuyện của mẹ tôi về con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Chiếc thuyền con đò ở Hố nước Kông, nơi thuyền nhân bắt đầu cuộc hành trình vượt biển tìm tự do. Hình ảnh nguoivietthaingoai.org

Tháng 8-2005, tôi được tiên phái đoàn người Việt hải ngoại, do Văn Khê Thuyền Nhân Việt Nam (VKTNVN) trở về Úc để chúc mừng, đã đến thăm viếng và cúng tế nơi này.

Tháng 9-2008 về công tác tài công tàu Kim Hoàng theo phái đoàn VKTNVN trở về thăm nén nhang cho người cha con, mẹ đẻ và cháu và tất cả những người không may mắn đã vĩnh viễn rời thân xác quê hương rồi trôi dạt trên 30 năm qua.

Hồi tháng 4 năm 2000, bài viết của nhà văn Nguyễn Ngọc Nguyễn về chuyến vượt biên của mình, được đăng tải và phổ biến rộng rãi. Trong chuyến đi kinh hoàng đó, mẹ và con của anh đã thiệt mạng.

Qua bài viết, nhà văn mô tả khá chi tiết về chuyến tàu đò như thế này, và cho thấy phe tài công, chủ tàu cùng gia đình đã bắt tàu lên bờ; vì không người đi cứu nên tàu chìm, khiến trên 170 người mất mạng.

Những người khúc trên tàu MT065

Anh Trần Đông, Giám đốc Văn Khê Thuyền Nhân Việt Nam rất băn khoăn về vấn đề này. Gần đây anh tìm gặp anh Phạm Văn Hoàng, từng là tài công MT065 và nói, và ra số để tìm hiểu chi tiết về ngày sáng mừng 1-12-1978 này.

Thưa quý thính giả, chúng tôi liên lạc được với anh Trần Đông, Giám đốc Văn Khê Thuyền Nhân Việt Nam, cùng tài công Phạm Văn Hoàng của tàu MT065, hiện cư ngụ tại Melbourne, nước Úc.

Qua cuộc trao đổi sau đây, câu hỏi được tiên mà chúng tôi nêu lên với anh Trần Đông là làm sao anh có thể tìm ra được ngôi mộ thật mai táng 123 thuyền nhân tàu Kim Hoàng MT065? Và

Câu chuyện của một đồng nghiệp trên con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

---

làm sao anh biết chắc đó chính là một cá nhân đang nói nhân này ? Anh Trần Đông ghi thích:

Trần Đông: Tôi đi cùng anh, tháng 8 năm 2005, trong chuyến đi thăm Malaysia, chúng tôi đến thăm khu nghĩa trang ngôi mộ tập thể thuyền nhân VN ở Cherang Ruku thuộc bang Kelantan phía Bắc Malaysia.

Chúng tôi chỉ tập trung vào câu chuyện để ghi nhận bị ảnh hưởng thôi. Mãi sau chúng tôi mới biết chi tiết như sau.

Thanh Quang: Tôi hỏi anh, có gần 180 người thiêu trên tàu MT065, nhưng tại nghĩa trang Cherang Ruku anh nói thì chỉ mới có 123 người. Như vậy những người thì còn lại đi đâu ?

Trần Đông: Trong chuyến đi thăm Malaysia hồi tháng 8 anh nói, tại miền Bắc của bang Kelantan, chúng tôi có đến thăm nghĩa trang khác cách nghĩa trang Cherang Ruku khoảng 30 cây số về phía Bắc, thì chúng tôi phát hiện một ngôi mộ tập thể thuyền nhân đó, tên Balai Bachok, nơi mai táng 46 người, gồm 43 thuyền nhân người lớn và 3 thuyền nhân trẻ em.

Và trong những chuyến đi Malaysia sau này, chúng tôi cũng tìm hiểu xem chiếc tàu nào bị chìm ở Balai Bachok. Những tài liệu của dân địa phương nói rằng mà chúng tôi dò hỏi đi đâu không ai biết 46 thuyền nhân mai táng ở Balai Bachok thuộc tàu nào.

Chúng tôi chỉ ghi nhận được số kiến là ngôi mộ này được thành lập hồi tháng 4 năm 12-1978, tức 3 ngày sau tai nạn chìm tàu MT065 ở Cherang Ruku.

Mãi sau này, khi đúc kết những số kiến khác nhau, thì chúng tôi mới suy ra và chắc chắn rằng những người nhân được mai táng tại ngôi mộ tập thể Balai Bachok đó thuộc tàu MT065.

Thanh Quang: Vậy rồi là tại sao anh Trần Đông, Giám đốc Văn Khố Thuyền Nhân VN. Và bây giờ, chúng tôi xin được hỏi anh Phạm Văn Hoàng, tài công chuyến tàu đến như thế này. Tôi hỏi anh

Câu chuyện n c m đ ng v con tàu mang s hi u MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Hoàng, đ u năm 1978, anh là ch tàu Kim Hoàng MT065 ?

Tình c nh ng i t n n đang x p hàng ch c m H ng Kông,
ch p năm 1989, là m t trong nh ng tr ng bày Vancouver, Canada

Ph m Văn Hoàng: D ph i.

Thanh Quang: Tàu dài bao nhiêu th c, tàu bi n hay đi sông, th a anh ?

Ph m Văn Hoàng: D tàu dài 18 th c, đi bi n h i đó t i gi .

Thanh Quang: Trang b máy gì ?

Ph m Văn Hoàng: Máy Rey 6 (Rey 671).

Thanh Quang: Th a anh, khi v t bi n thì tàu này là tàu đăng ký. Nh v y anh v n còn là ch tàu, hay đã bán tàu cho ng i khác ?

Câu chuyện của mẹ tôi về con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Phạm Văn Hoàng: Dì đi đăng ký thì người Việt mình không đăng ký được, phải người Tàu mới được đăng ký. Chiếc tàu này có người gì thì ư nên tôi bán cho hai anh Tàu ở Sài Gòn xuống mua. Mẹ tôi tên Lu Uyên, còn anh kia người ta kêu là Tuấn.

Thanh Quang: Như vậy thì mẹ và cha anh trong chuyện đi này là gì ?

Phạm Văn Hoàng: Tài công.

Thanh Quang: Xin anh tóm lược những gì đã xảy ra vào chiều ngày 30 tháng 11 và sáng mùng 1 tháng 12-1978.

Phạm Văn Hoàng: Chiều đó, khoảng 5 giờ thì tôi đi sát bờ đất Mã Lai thuộc tiểu bang Kelantan, bờ lính biên phòng bắn, không cho tôi đi vô bờ. Lúc đó tàu tôi neo cách bờ khoảng 100 mét thì 200 thước, để chờ đợi Cao ủy LHQ tới.

Những không may, tôi khoảng 1 giờ khuya thì bão tới. Đến 5 giờ sáng, tôi cho máy nổ người đi vô bờ để thoát khỏi sóng, những người có máy đoàn xe Mã Lai pha đèn ra, rồi nó bắn ra, không cho tôi đi vô.

Những rồi tôi thấy chiếc tàu không thấy nào chụ vào nữa, vì càng lúc bão càng lớn, sóng càng to, máy gió quá chướng. Lúc đó tôi mới nói là bây giờ mình cần ôm phao đi vô bờ. Khi máy nổ người đi vô bờ thì trong vòng nửa tiếng đồng hồ, tàu bị ra, chìm. Tôi bắt chết 2 đứa con.

Thanh Quang: Thưa anh, có người cho là tài công, rồi cả chèo tàu, bà mẹ con trên tàu, trong khi họ lo tìm đường thoát thân, bắt kịp tình cảnh của bà con đi trên tàu, anh có ý kiến gì về vấn đề này không ?

Phạm Văn Hoàng: Có máy nổ người, tôi khái niệm nhà văn Nguyễn Ngọc Nguyễn, tôi có nghe đã kể về này trên Internet. Những thực sự những người đó là khách, người đi học trên tàu thì không hiểu bên trên tôi đi hành như thế nào. Cũng như trong 2 người chèo tàu thì có máy nổ người

Câu chuyện của mẹ tôi về con tàu mang số hiệu MT065

Tên: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Số: Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Con tàu đã chết luôn cả với tôi con.

Còn con tàu kia – là Tàu Lùn, thì mẹ tôi và 4 đứa con gái của anh cũng chết hết, còn tôi thì chết con trai thôi. Tôi thì chết 2 đứa con. Em gái với tôi, là thím má, chết mất đứa con. Như vậy không thì nào thì tôi bị tàu chày vô bị. Vì cái ý chày tróc, thì thì tôi đâu có chết người nào ?

Thanh Quang: Cảm ơn anh Phạm Văn Hoàng rất nhiều.

Phạm Văn Hoàng: Dạ, cảm ơn anh.

Đâu là số chết?

Thanh Quang: Xin trả lời với anh Trần Đông, thưa anh, qua phần tìm hiểu của anh với anh Nguyễn Ngọc Nguyễn, tài công Phạm Văn Hoàng cùng một số người khác nữa, thì đến hôm nay, anh có nhận xét gì về bị nạn của tàu Kim Hoàng MT065 ?

Trần Đông: Thưa quý thánh giá, sau khi nghiên cứu kỹ bài viết của anh Nguyễn Ngọc Nguyễn, và tìm hiểu qua tài công Phạm Văn Hoàng cùng một số người khác, thì chúng tôi rút ra được một số kết luận.

Thứ nhất, về bài viết của anh Nguyễn, anh Nguyễn có ghi là “Khi tôi tỉnh lại trên bè thì thấy mình nằm sấp trên đống xác chết người ngang. Nước thì trong bè ngộp ra giúp cho tôi hồi sinh”.

Như vậy anh Nguyễn thì lúc bị ngộp thì xin cho đến khi bị trôi dạt lên bè thì khoảng thời gian đó không quá 5 phút, vì quá 5 phút, thì bào não sẽ chết và não nhân sẽ chết luôn. Do đó, kết luận thì chết là bị chết tàu bị đắm cho thì bị bị nạn, khoảng cách đó cũng rất là ngắn, mà theo anh Hoàng là không quá 200 mét, thì đi đó là đúng.

Ngô i t n n H ng Kông ch đi đ nh c . PHOTO by UNHCR

Đi m th hai, trong bài văn của anh Ngô n, anh Ngô n có vi t là “Tôi vùng đ ng đ y, đ a m t nhìn quanh. Lính Mã Lai đang quay nh ng ng i s ng sót vào g c đ a. H cũng nh tôi là nh ng ng i đ c sống đ y vào b và may m n thoát kh i t th n.

Nh ng h không đ c phép c u nh ng ng i ng p n c nh tôi. N u đ c c p c u thì tôi ch c là trong đám ng i kia, ít m cũng có c ch c ng i đ c s ng đ y”. Ph n này, theo ch chúng tôi tìm hi u thì cũng không đ c đúng h n.

Theo nh i anh Hoàng thì trong s nh ng ng i s ng sót, cũng có nhi u ng i tham gia vào vi c c p c u nh ng ng i còn s ng, thí đ nh s c n c hay làm nh ng đ ng tác h i sinh đ cho n n nhân đ c s ng i.

Đi m th ba trong bài vi t này là “Lính Mã Lai không cho c u là b i vì nh ng k xa l và b t nhân y đang l t qu n áo ng i ch t đ l y vàng và đô-la gi u trong g u qu n, g u áo, c áo, v t áo .v.v...”. V n đ nh ng ng i ch t, khi xác h đ t vào b thì lính Mã Lai có l c soát, l y gi y t và l y vàng b c thì ph n này có đúng, theo ghi nh n của nh ng ng i mà chúng tôi tìm hi u đ c.

V đ i m th t trong bài vi t của anh Ngô n, là “Hôm sau, t tr i t m c , chúng tôi đ c đ a tr i b i b i n, th b đ c xu ng h ng Thái Lan, tìm thêm đ c m t s xác ch t n a nh ng cũng không th y v tôi”.

Câu chuyện của mẹ tôi về con tàu mang số hiệu MT065

Tên: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Số: Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Khi liên lạc với người này cho đến với người ngôi mẹ tôi ở th trấn Balai Bachok, cũng như theo lời mẹ tôi nhân chứng này, thì nhân chứng thứ hai này cho biết là 3 ngày hôm sau, cảnh sát Mã Lai có vào trấn và đưa mẹ tôi xuống rồi ra để giúp việc mai táng.

Riêng trong phần viết của anh Nguyễn, anh ấy đưa mẹ tôi chi tiết thú vị, đó là đi xuống hướng huyện Thái Lan. Thứ tự là đi lên, vì đi xuống là phía Nam, còn đi lên là về hướng Bắc, giáp với Thái Lan. Đi bằng đường lên phía trên và tìm kiếm thêm mẹ tôi xác chết nữa.

Như vậy tức là sóng biển nó đẩy hướng lên trên, và ngôi mẹ tôi ở th trấn Balai Bachok, nơi chôn 46 thuyền nhân, cách hướng Bắc của mẹ tôi ở th trấn Cherang Ruku khoảng 30 cây số, tức cũng hướng về phía trên.

Vậy khuynh hướng lúc xảy ra về chìm tàu MT065, là mẹ tôi xác bị đẩy lên trên miền Bắc. Cho nên 3 ngày hôm sau – tức ngày 4 tháng 12-1978, 46 xác chết của tàu MT065 đã trôi dạt vào bờ Balai Bachok, và người ta vớt chôn tại ngôi mẹ tôi ở th trấn th trấn này 43 người lớn và 3 trẻ em như vậy nói.

Do đó, khi nói về các sự kiện liên quan, chúng ta có thể biết được chính xác là nghĩa trang ở Balai Bachok cũng là nơi chôn xác của tàu MT065.

Đến tháng 5, qua những bài viết và qua lời kể của anh Phạm Văn Hoàng cùng nhiều người khác nữa, thì chúng ta thấy phần lớn những người phụ nữ và con nít được cứu trên boong tàu, còn thanh niên và người lớn phần lớn đã chìm. Cho nên khi tàu bị lật, thì những người trên boong ngã xuống nước hết. Những người trong hầm khó có thể thoát ra được.

Thưa quý vị, phần kết luận chung của chúng tôi là trong tình cảnh như vậy, việc quy kết trách nhiệm là ai - của chiếc tàu hay tài công hoặc của người nào?

Phần lớn những người còn sống sót, sau khi vào trấn, theo lời kể của mẹ tôi xuống, thì rất nhiều người, vì gia đình, thân nhân bị chết nên họ cũng có thể cáo với Cao ủy và cảnh sát Mã Lai rằng chiếc tàu và tài công chiếc tàu, đưa gia đình vào bờ, khi chiếc tàu không người đi xuống nên bị lật và chìm.

Câu chuyện của mẹ tôi về con tàu mang số hiệu MT065

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 22:22

Những qua lại anh tài công Hoàng cho biết rõ ràng thì chính phe chế độ và tài công cũng đều là những nhân của bị chế độ này. Họ nói, theo lời họ kể, thì họ vào bị là để tham gia công việc của nhà sát Mã Lai nhằm tìm cách giúp đỡ cho chế độ, chế độ không phải họ vào bị để bị chế độ.

Thưa quý vị, đó là tham vọng đã xảy ra. Và tham vọng này mới phần phát xuất từ lợi ích của nhà cầm quyền cộng sản VN khi nhận nhiệm vụ ngấm ngầm ra đi. Mục tiêu của là Malaysia, do chính sách đẩy tàu thuyền ra biển, và chính sách này không chế độ Mã lai áp dụng, mà cũng ở Thái Lan nữa.

Chúng tôi biết là đa phần những người của thuyền nhân tại Malaysia đều là những nhân được mai táng trong kho tàng thời gian 1978-1979.

Thanh Quang: Vợ tôi là chị của anh Trần Đông, Giám Đốc Văn Khố Thuyền Nhân Việt Nam.

Thưa quý vị, mẹ tôi đó mà đã 30 năm trôi qua. Câu chuyện được ghi lại, không phải có ý khi tôi mới nói buồn quá khổ, không nhất thiết để họ thêm một nét họ thù, cũng không phải như nhọc nhằn tôi ác, mà chủ yếu là để tìm hiểu thêm và làm sáng tỏ một phần khúc, để những người vĩnh viễn nằm xuống trong 30 năm qua, biết đâu họ mòn mỏi trông chờ người thân, nay được người thân biết đến.

Thanh Quang, phóng viên RFA Bangkok
2008-11-07